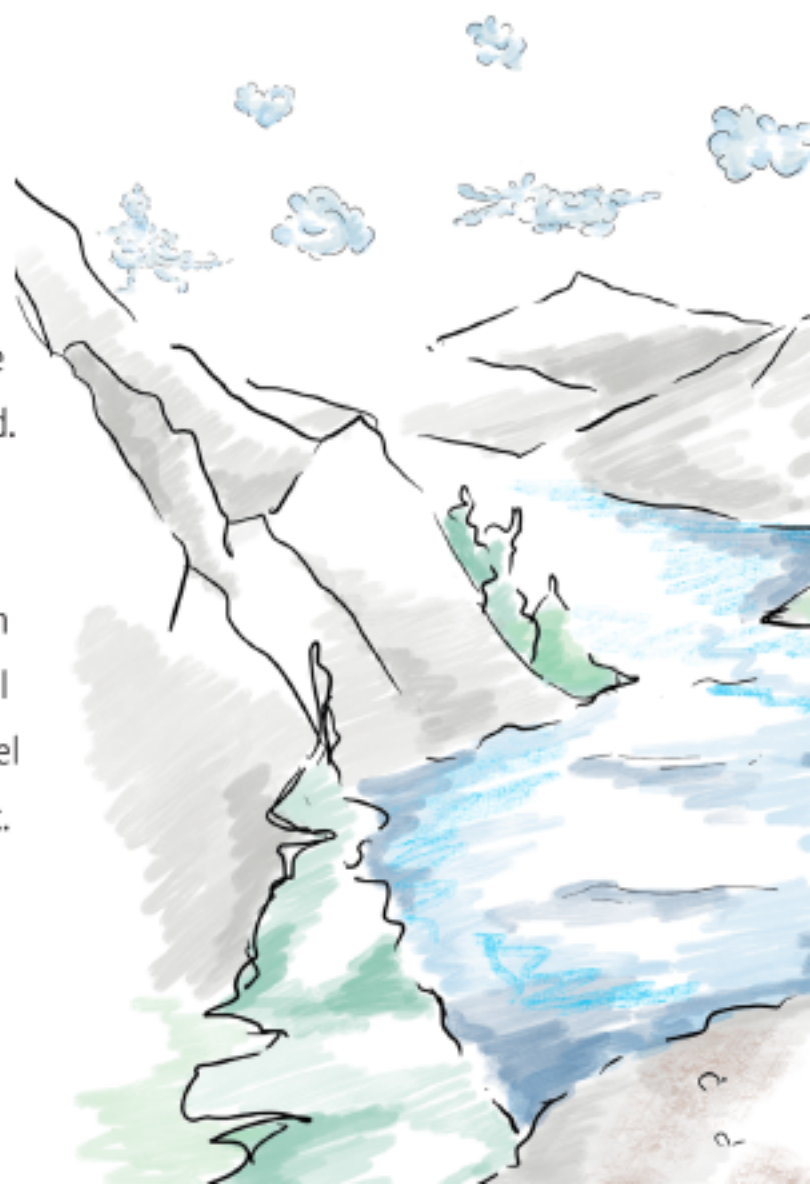


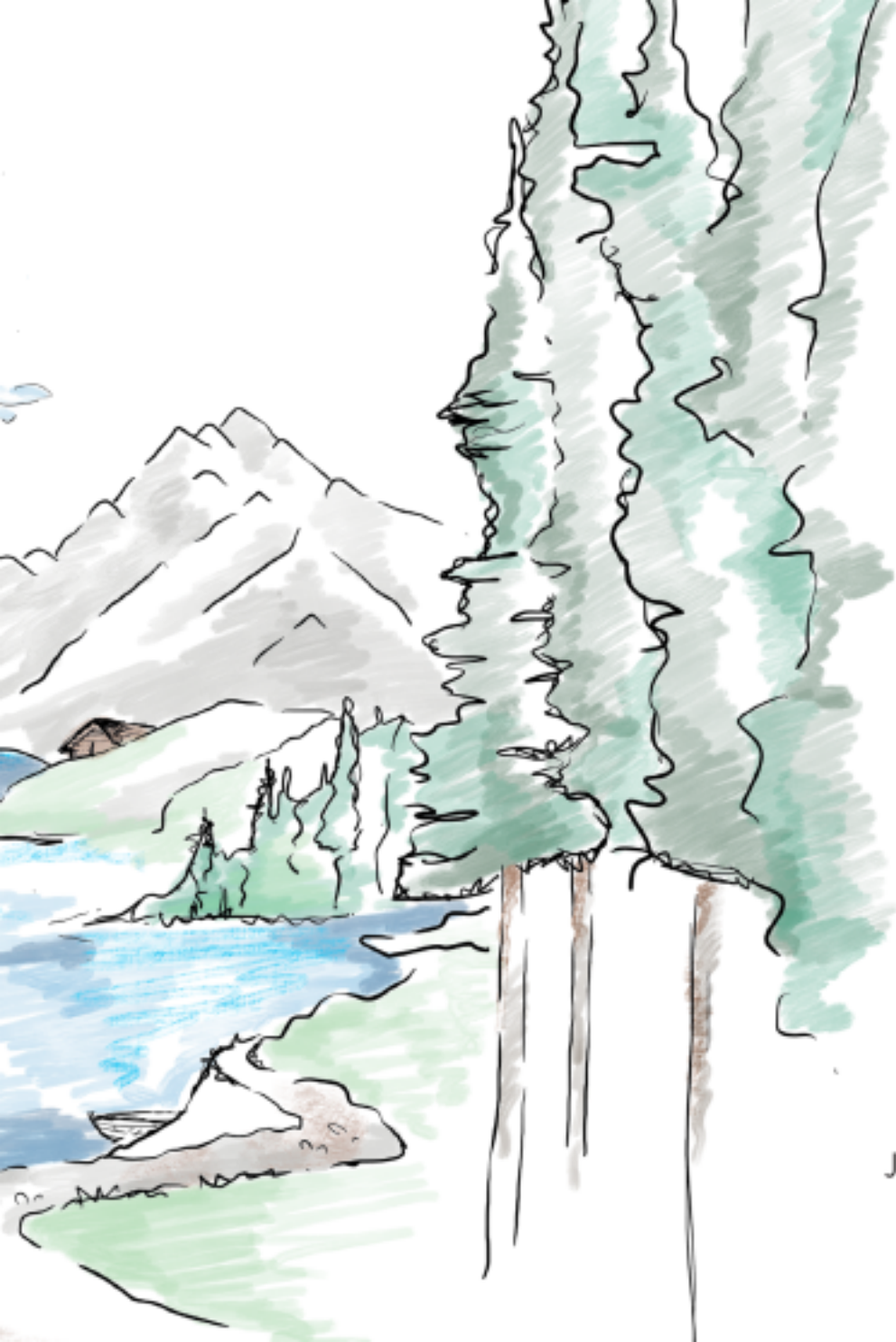
OP WEG NAAR HET LAND VAN HART EN MOED

Als je goed kijkt, vergeet je de wereld om je heen. Op dat magische moment zie je in de verte, voorbij de hoge bergen, een schim van het land van Hart en Moed.

Het land van uitgekomen dromen waar de mensen uit het dorp weleens over verteld hadden. Een plek waar nog niemand was geweest, maar iedereen over had gehoord. Af en toe staaarde Lies vanuit hun tuin die uitkeek over de vallei, in de verte. De schittering kwam tevoorschijn als het zonlicht op de juiste plek viel en ze haar ogen dichtkneep tot spleetjes. Heel even maar. Dan rende ze weer snel terug naar huis waar haar moeder was, om verder te spelen met haar hond Link.

Link was net zo gek op rennen en springen als Lies. Als die twee samen waren, werd er volop gespeeld en plezier gemaakt.





Al dagen zat er een vraag in haar hoofd. Zo eentje die niet vanzelf weggaat en dolgraag gesteld wil worden. Lies sprong hoog, ze sprong laag en schudde met haar hoofd tot ze sterretjes zag. Niets hielp, de vraag bleef daar waar hij was. “Mam, komen dromen weleens uit?” Haar moeder was gewend aan de vragen en sprongen van Lies.

Glimlachend antwoordde ze: “Als je droom bekend is, kun je op pad gaan om hem uit te laten komen, lieverd.”

“Mijn droom ken ik nog niet,” sprak Lies zacht.

“Wees eens onbeweeglijk stil en stop met schudden en springen. Jouw hart wil het je graag vertellen als ze de kans krijgt. Probeer het maar.” Moeder gebaarde naar een rustige plek op het gras.



Lies ging lekker in het gras liggen en keek naar boven. Ze werd stil, ook haar wiebelvoetje probeerde onbeweeglijk te zijn. Zachtjes luisterde ze naar haar adem die rustiger werd. Wolken gleden voorbij en vormden de meest mooie figuren in de lucht. Boven haar danste een wollige dame langs met haar haren in een dikke deftige knot. Haar zwierige rok leek eindeloos door te gaan. Een stuk verder hapte een krokodil, met de meest puntige bek die ze ooit had gezien, grijnzend plukken uit de wolken. Tot het moment dat de wind hen weer verder blies.

Genietend van de zonnestralen op haar gezicht, geeuwde Lies loom. Haar gedachten dwaalden af naar het mysterieuze land achter de bergen. Rond haar hart begon het te kriebelen. Dat gevoel van fladderende vlinders werd dwingend en leek haar iets te willen vertellen. Haar ogen begonnen te sprankelen. Zonder aarzeling sprong Lies op. Ze wist dat ze op avontuur moest gaan om haar droom te vinden!